

greb af Storkapitalen paa lige Linie med det nu siddende Regeringsparti, som det konservative Parti støtter til Trods derfor?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller begik den samme Fejl som en Minister i Aftes, han stoppede op i sit Citat, og det er det samme som at citere urigtigt. Han citerede, at der stod i „Social-Demokraten“, at der blev rettet et paafaldende, personligt Angreb paa Glückstadt, og saa stoppede han op, men der fortsættes, „hvem man bebrejdede hans mange og lange Rejser“. Det var det paafaldende i det Øjeblik, da Glückstadt skulde rejse til Østrig som Finansdiktator, hvilket hele Pressen udlagde som en stor Ære for vort Land. Det var det, Referenten lagde Hovedvægten paa. Nu lægger det ærede Medlem Vægten paa noget andet, der aabner Muligheden for en Insinuation, der først kom mig for Øre i hans Tale i Aftes. Mener det ærede Medlem, at et Angreb fra en misfornøjet Aktionærs Side paa en Generalforsamling mod Bestyrelsesmedlemmernes Tantième nødvendigvis maa vække Mistanke om, at der bag denne Tantiémennydelse staar Skurkagtighed og Svindel? Jeg ved ikke, om det ærede Medlem opfatter det paa den Maade, han gør nu, for i dette Referat at finde en Fortielse, hvis Mulighed jeg overhovedet først fik noget at vide om i Aftes. Men hvad gør det ærede Medlem saa overfor hans egen Presse i Dag til Morgen, og han kan ogsaa godt tage den moderate Presse med? Jeg beder ham læse Referatet af, hvad der skete i Aftes, igennem, han vil da ikke blot finde Fortielse, Forvrængning og Forfalskning, men han vil finde Ting, der ikke længer kan stemples i dette Ting, da Anden Næstformand nu ikke sidder paa Formandsstolen. Han vil finde Ting, der maa være et knusende Vidnesbyrd om, hvor slet Sagen staar for hans Presse, hvor god Situationen ligger for os.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel svarede mig ikke paa mit Spørgsmaal, om han fremdeles vil fastholde det Ord, han brugte forleden om Indholdet af den Erklæring med C. A. Lorentzens Navn under (*Fraenkel*): Det svarede jeg Dem paa, jeg svarede: Ja). Vil De altsaa fastholde, at den Erklæring fra C. A. Lorentzen er bundløgnagtig?

Formanden: Dette Ord kan ikke benyttes.

(*Fraenkel*: Jeg har svaret).

Borgbjerg: Jeg har ikke opfattet det, men nu faar det ærede Medlem jo Ordet senere, saa kan vi høre nærmere derom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Med Hensyn til Pressens Referat skal jeg sige, at det skal jeg nok diskutere med det ærede Medlem, men ikke, før det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har udtalt sig om Referatet i hans eget Blad. Det ærede Medlem siger dernæst, at det var de mange og de lange Rejser, der var det interessante i Angrebet paa Det Forenedes Generalforsamling, nu stod jo Østrigsrejsen for. Men Offentlighedens og „Social-Demokraten“ Referent kan ikke have vidst om Østrigsrejsen paa det Tidspunkt, thi den kom først til Offentlighedens Kundskab om Morgen den 4. April. Naar derfor det ærede Medlem Hr. Borgbjerg siger, at Referatet maa ses i Belysning af Rejsen til Østrig, viser ogsaa dette, at det ærede Medlem er paa Vildspor. Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at nu begynder det ærede Medlem at rende helt rundt i det, idet han taler om mine Insinuationer. Det var dog det ærede Medlem, der indledede denne Debat med at sige, at jeg havde stillet nogle Spørgsmaal, oven i Købet i en i og for sig høflig Form. Jeg har stadig ikke faaet Svar paa disse Spørgsmaal.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem søgte at føre nye Punkter ind i denne Debat, nemlig Angreb, der var ført fra konservativ Side. Jeg benægter, at der overhovedet kan drages en Sammenligning, navnlig efter det ærede Medlem Hr. Pürschels sidste Ordførertale, med det, der var Tilfældet med det specielle Punkt, vi drøftede. Men jeg skal til Slut sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at naar jeg ved denne Lejlighed og mange, mange Gange Landet over har benævnt Etatsraad Glückstadt som Radikalismens og Socialismens politiske Ven, og naar jeg mange Gange har hævdet, at den eneste Gang i dansk politisk Historie, hvor vi har Syn for Sagn for, at Storkapitalismen og de Radikale arbejdede politisk sammen, hentydede jeg dermed til Begivenhederne i Foraaret 1920. Der stod uimodsagt i „Politiken“ i de Dage, at efter at Ministeriet Liebe var dannet, henvendte Etatsraad Glückstadt, Etatsraad H. N. Andersen, Overformynder Friis og flere andre af vort Samfunds mest frem-